

[Kaj Hansen]

af, at dette forslag blev vedtaget. Det gør den bare ikke. Det ændrer i virkeligheden ikke noget ved landets økonomiske forhold. Men det viser også regeringens halsstarrige stædighed, at man ikke for længst har trukket lovforslaget. Det siges at give et provenu på 30 mill. kr., men det er jo et bruttoprovenu. Det forudsætter, at der sælges lige så mange både, som der er solgt hidtil. Det vil jo ikke ske. Der vil ske et fald, og det vil sige, at provenuet vil blive mindre. Dertil kommer, at der også vil blive arbejdsløshed inden for bådfaget; det vil betyde flere arbejdsløse, det vil betyde flere penge. Derfor er der ikke mange økonomiske realiteter i det forslag.

Det er en mærkelig måde at bekæmpe skattesnyderi på. Hvis der er nogle mennesker – og det er der nok i dette land – der har unddraget sig beskatning og har investeret pengene i dyre både, så mener jeg, at de mennesker skal rammes, men hvorfor skal man da ramme alle de uskyldige? Det er en forkert måde at bekæmpe disse ting på.

Kommunisterne har ikke været indblandet hverken i forligsforhandlinger eller i andre forhandlinger om dette forslag her. Når jeg nu hører hr. Poul Schlüter diskutere med ministeren, bliver jeg klar over, at de sådan set begge er tilhængere af en afgift; det, de diskuterer, er størrelsen af denne afgift. Jeg kan for kommunisternes vedkommende sige, at vi er imod denne afgift. Vi har ikke den tyrkeretro på afgifter, som mange partier har i denne sal, i særdeleshed ikke en afgift af den horrible karakter, som der her er tale om, hvor man i virkeligheden vil lægge en afgift på mange mennesker, der har spinket og sparet for at erhverve sig en båd til 40.000 kr. eller 50.000 kr., som de kan sejle rundt i med familien, i stedet for at købe sommerhusgrunde eller andet. Hvorfor skal de absolut ved et sådant lovforslag rammes?

Jeg skal for god ordens skyld sige, at kommunisterne har ikke ændret opfattelse; vi vil fortsat stemme imod dette lovforslag.

Alfred Hansen (DR):

Da man i sin tid indførte omsen, diskuterede man her i tinget, om en forbrugsafgift skulle ligge i engrosledet eller i detailledet, fremfor at diskutere det, der var mere relevant: om man overhovedet skulle have en sådan afgift. Nu har der været udvist en stor

diskussionslyst mellem det konservative folkeparti og venstre – og regeringen i det hele taget – om, hvorvidt man skal have en løbende afgift eller en engangsafgift. Var det ikke mere relevant i det hele taget at diskutere, om man overhovedet skal have en afgift på lystbåde?

Ved første behandling spurgte jeg skatte- og afgiftsministeren, hvad ministeren ville gøre, hvis det nu viste sig under udvalgsarbejdet, at der ikke var flertal i salen for dette forslag, og ved samme lejlighed opfordrede jeg ministeren til at trække lovforslaget tilbage, hvis det viste sig, at der ikke var flertal for det her i salen. Ministeren svarede, at hvis det viste sig, så ville han overveje situationen. Nu har ministeren åbenbart overvejet, og resultatet er blevet, at vi nu har lovforslaget her til tredje behandling og endelig afstemning.

Situationen er den, at man forventer meget optimistisk et merprovenu på 30 mill. kr. Man har fra brancheforeninger og andre, der har beskæftiget sig særlig meget med disse sager, regnet ud, at det vil medføre ca. 600 arbejdsløse. Ved en simpel regneoperation kan man hurtigt regne sig frem til, at hvis disse tal holder, så vil de 30 mill. kr. ikke kunne dække udgifterne for det offentlige til arbejdsløshedsunderstøttelsen. Der er altså i allerhøjeste grad tvivl om den provenumæssige gevinst ved dette lovforslags gennemførelse.

Regeringen tror åbenbart, at vi kan beskutte os ud af problemerne her i Danmark. Jeg synes, erfaringen fra tidligere lignende forslag viser tydelige tegn på det modsatte.

Regeringen vil altså have en konfrontation her i dag, og det må den så få. I øvrigt er det da ikke særlig nedværdigende at få stemt et forslag ned; det er en ærlig sag, at man fremsætter et forslag og det viser sig, at der ikke er flertal for det. Det er bare ærgerligt for forslagsstillerne, og så må man naturligvis gå hjem og gå i tænkeboks og prøve, hvad man så kan finde ud af. I øvrigt tror jeg, det vil være klogt af regeringen at vænne sig til den situation, at man kan komme ud for, at et forslag bliver nedstemt. Det må regeringen nok lære at leve med. Det er klart, at der i forbindelse med et forslag som dette ikke kan blive tale om et kabinetsspørgsmål, og man må hilse med tilfredshed, at regeringen for længst har erkendt dette. Det er nu en-